

1

LOUTKÁŘSKÝ
FESTIVAL

56. Loutkářská Chrudim DNES 30.7.2007

10.00, 15.00, 17.00 - Husovka
Jiří Jaroš & kolektiv • **TRÍ PRASÁTKA**
LS Kováček, Praha ***

11.00, 14.00 - DKP malá scéna
soubor • **AFRICKÝ PŘÍBĚH**
LS Štokrdle, Semily *
Pavel Voborník • **HLOUPÁ BARKA**
LD Jiskra, Praha *

15.00 - Divadlo Karla Pippicha
Ivana Faitlová • **BRUM POHÁDKA**
LS Střípek, Plzeň **

19.30 - Resselovo náměstí
LOUTKÁŘSKÝ ŠTRÚDL
PO CELÉM RESELOVĚ NÁMĚSTÍ
PRO MALÉ I VELKÉ

D.S. Panoptikum Maxe Fische
Téměř divadelní společnost
Divadlo Mimotaurus
workshop - výroba loutek
koncert skupiny **IRISH DEW**
zahájení festivalu

ZÍTRA 1.8.2007

11.00, 14.00 - DKP malá scéna
Felipo Rio de Chou – Costa •
ÚPLNĚK NAD PAMPOU
LS Vlastislav, Hradec Králové *
Jakub Maksymov, Jarka Holasová
O HONZOJ
LS Někdo, Jaroměř *
Hana Doškočilová
STÍNOVÉ DIVADLO PRO KRÁSNOU LIN
ZUŠ Veselí nad Moravou *

11.00, 16.00 - MED
Gyula Urbán • **BLEDEMODRÝ PETR**
LS Moje pětka, Jaroměř *

10.00, 15.00, 17.00 - Husovka
Ivana Drahoňovská -
PERNÍKOVÁ CHALOUPKA
LS Na Židli, Turnov ***

19.00 - Letní scéna – Resselovo náměstí
JOSEF IX. & SKUPINA ULTRABLU
+ j. h. **MILAN SCHELINGER**

22.00 - Divadlo Karla Pippicha
Luboš Čížek • **ZKÁZA ADAMITŮ**
LS Na holou, Hořovice *

22.?? – (po představení Zkáza adamitů)
Výstavní síň Divadla Karla Pippicha
MAŇÁSKOVÝ SVĚT

výstava ze sbírek Muzea loutkářských kultur.
23.00 - Muzeum loutkářských kultur
NOČNÍ PROHLÍDKA

* soutěžní představení
** inspirativní program
*** okénko loutkářských tradic

Marian Palla:

Jak udělat z babičky motýla

Pokud má někdo moc babiček, doporučuji, aby si z jedné udělal motýla.

Je to velmi jednoduché a vůbec to nebolí.

Při této činnosti platí jeden důležitý zákon:

Čím víc máme babičku rádi, tím krásnějšího motýla uděláme. Také se doporučuje babičku předem přesvědčit a mít v ní oporu, než se s ní celou dobu přetahovat, hádat a stále dokola vysvětlovat, co to vlastně děláme. Měli bychom si uvědomit, že každá babička, i ta nejfeminizovanější, je stále jen babička a nemá ráda novoty. Proto kapacity nabádají, aby se vyhlédnuté babičce koupila napřed velká barevná kniha o motýlech a aby se jí, sem tam, když se nebude dívat, připnuly zkusmo dřevěné nožičky.

Jakmile se přesvědčíme, že se motýli v knize babičce líbí a vůbec jí nevadí připnuté dřevěné nožičky, shromáždíme si tento materiál:

28 nosných trámků o velikosti 23 x 24 x 2062 mm, dvě prostěradla, dva ořechy, jeden šroubovák, kyselinu sírovou, barvičky, pytel vycpaný slámou, popruhy a červenou čepičku. Potom vyrobíme zadeček z pytle slámy a všechno našroubujeme na babičku a pomocí popruhů utáhneme. Barvičkami pomalujeme babičce břicho a zavedeme ji na rozkvetlou louku. Jestliže jsme babičku měli rádi a udělali jí festovní křídla, bude lehounce poletovat z květu na květ, jestliže jsme babičku moc rádi neměli a nedali si takovou práci s křídly, babička bude vláčena po louce větrem a spálí si nohy o kopřivy, potom nám vynadá a odejde domů, kde nás pomluví u sousedky.

Ale nemusíme mít přehnané obavy:

Podle posledních statistických průzkumů jen 0,02 babičky přeměněné na motýly nevzlétly.

(Vybrané kousky z Mariana Pally: Jak zalichotit tlusté ženě)

Inspirace! Provokace!

Láska či nenávisť

na první počtení!

Texty pro loutkářská „příště“!

Takové pěkné místo na str. 2

... tady už zůstanou.

Valderon

a jeho kumpáni jsou žádostivi vejít s vámi ve známost. Redakce zpravodaje je staronová: Petru Kosová a František Kaska už na LCH před lety hýčkali Diwahadlo s vizáží od Marka Zákosteleckého; Ondřej Müller je Pachýř a nový grafik; Michaela Drtinu pravidelní LCHáři znají. Petru Kunovou nikoli - o to více může být její první hromadný kontakt s loutkáři osvěžující. Míň než především na stránkách Valderonu. Postupně vás budeme provádět jeho rubrikami s přáním, abyste nebloudili. Návštěvy v redakci vítáme – koušeme, ale případ od případu. Občas překonáme lakotu a sami dáme kousnout. Tak zatím na sebe pěkně povykejte, protože jste se dlouho neviděli a myslíte na to, že máme před sebou úvod a stať, na závěr ještě nikdo nemyslí.

Na čtenou i viděnou

Valderon a spol.

POZOR ↑

Po dobu trvání festivalu je pro účastníky otevřena Loutkářská hospůdka v Muzeu. Prosí se, že má mít otevřeno až do ranního kuropění. Takže místo do Kačenky – hurá do Muzea.

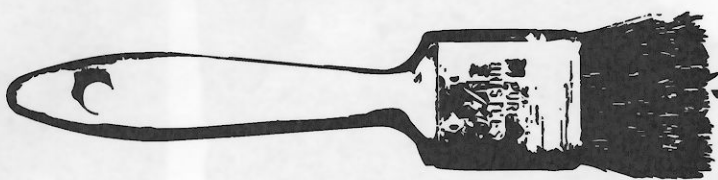
Nedělní vernisáž výstavy Maňáskový svět v Divadle Karla Pippicha začne až po skončení představení Zkáza adamitů, tedy ne ve 22 hodin, jak je uvedeno v programové brožuře.

Prodej vstupenek na představení jen a pouze v Divadle Karla Pippicha!

Nezapomeňte, že dnes v 19.00 a zítra ve 20.00 probíhají v divadle Karla Pippicha veřejné rozpravy k představením. Neříkejte, že znáte lepší způsob, jak trávit večer!

Redakce sídlí, jako obvykle, ve sklepních prostorách Divadla Karla Pippicha. Noste nám příspěvky, chodte s nápady a připomínkami, čekáme na vás a jsme připraveni (už jsme nakoupili).

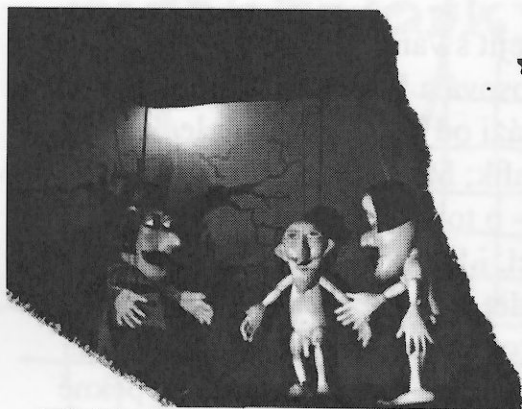
POHOV ↓

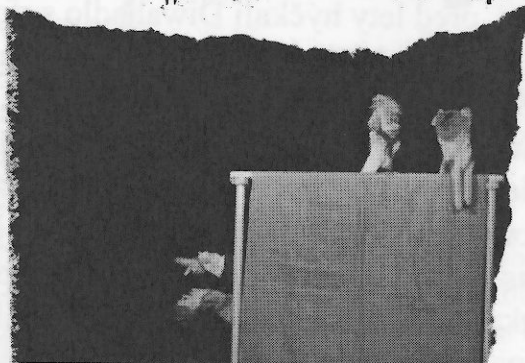
Valderon je když...

*Dva se smějou
a třetí si pere.*

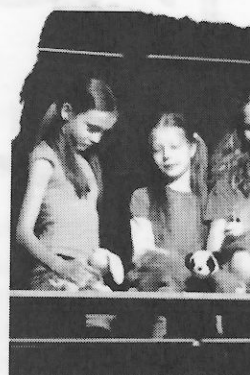
HLAVNÍ

LS Na holou: Zkáza Adamitů

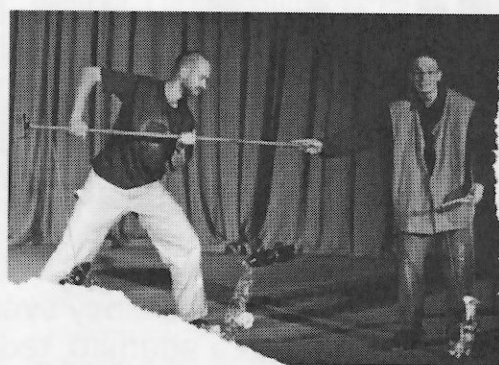
LD Jiskra: Hloupá Barka

LS Moje pětka:

TLD Zvoneček: Ferda mravenec a kamarádi

LS Někdo: O Honzoi

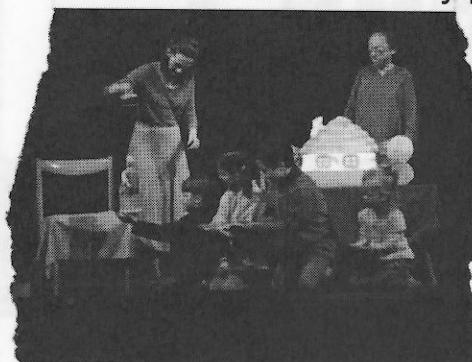
DNO: LAPOhádky tedy LEDOVÉ TECHNO

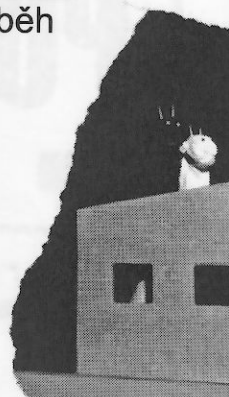
LSLS Štokrdle: Africký příběh

LS Vlastislav: Úplněk nad pampou

LD Maminy: Černá a bílá Fróna

LS Terk

PROGRAM

leděmodrý Petr

LS Klubíčko: Giňol

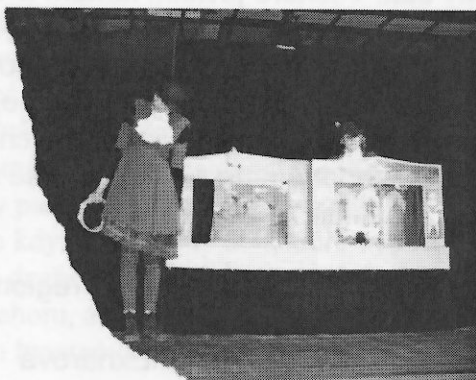
LS Čmukaři: Zvyřátka za to nemůžou

LS. Věk: Fucking Generation

LS Tate lyumni: Černá kukla

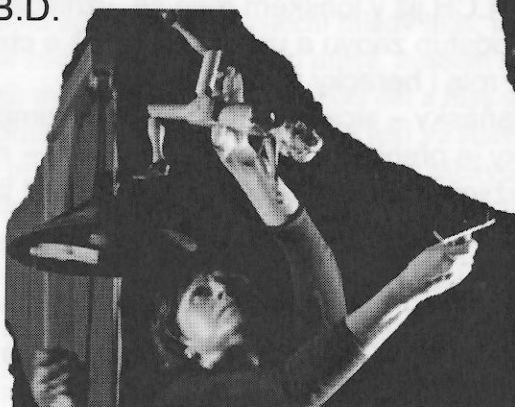
Loutkové divadýlko Dančájano: Pohádka pohádková

LS Podivíni: Š.B.D.

: 1x3 pohádky

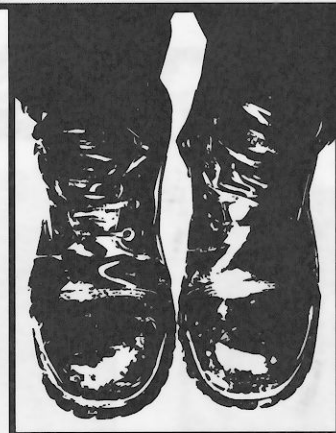

LS Céčko: Fialový vítr

LS Bublanina: Začarováný les

KRAJSKÉ POROTY

LS Štokrle ZUŠ Semily • Pavel Martinec a Jakub Kovář:
Africký příběh

Africký příběh je autorskou inscenací dvou nesporně talentovaných mladíků Pavla Martince a Jakuba Kováře – sami si napsali text, udělali výpravu, sami režírovali (za supervize své pedagožky Hany Mockové).

Příběh začíná tím, že oba aktéři přivlečou na scénu „karavanu velbloudů“ – spojené židle s opěradly překrytými látkou a na každém dva žluté hrby. Jdou se uložit ke spánku, aby si odpočinuli před další namáhavou cestou. Najednou scéna ožije, hrby se stávají africkou krajinou a na nich se postupně objevují rostliny a živočichové, tak jak postupuje příběh. Nebo spíš jednotlivé sekvence, neboť výrazný dějový oblouk příběh nemá, všechno je jen tak lehce, ale nápaditě nahozeno. Zřejmě tak, jak fungovaly asociace. Například tahání topinambury nápadně připomíná známou pohádku o veliké řepě. Obávaný tygr končí pádem do hlubin, protože si neumí přečíst ceduli „Konec“ zapíchnutou tam, kde končí země. A tak dále.

Plošné loutky jsou půvabné a příkolíčkovány nebo šikovně zasunuty do hrbů, aby mohly v případě potřeby samy stát. Veškeré jevištní konání a vyprávění je kořeněno pěknými nápady a zvukovým doprovodem, s nímž občas vypomáhá skrytá třetí osoba.

Pak najednou zase všechno zmizí, jen hrby zůstanou a opět se stávají velbloudy. Vodiči karavany vstávají a pokračují ve své cestě. Dozvídáme se, že to, co jsme sledovali, byl jejich sen. I přesto, že občas chybí výraznější pointa jednotlivých sekvencí, má představení švih, je vynalézavé, zábavné a rozhodně netuctové. Proto se domníváme, že by určitě bylo zajímavým obohacením programu Loutkářské Chrudimi.

Inscenace byla doporučena do širšího výběru z regionální loutkářské přehlídky pro Liberecký kraj a Český ráj: Turnovský drahokam

Porota: Karel Šefrna, Matěj Šefrna, Alena Exnarová

Jiskra (maňáskářský soubor), Praha • Jan Drda, Pavel Voborník:
Hloupá Barka

Inscenace uvedená a doporučená na LCH již v loňském roce se, vzhledem k tomu, že nebyla do programu LCH zařazena, pokusila o postup znovu a uspěla. Je ještě o chlousek vyvrážděnější a díky výměně v osobě představitelky titulní role i herecky zajímavější.

Inscenace kombinuje živé herce s maňásky – sice ne vždy zcela srozumitelně, ale určitě nápaditě. Zpracování Drdovy pohádky je přehledné, vtipné a divadelní – má jednoduchou, ale efektivní stavbu, je vypointované. Režijně (také P. Voborník) je ještě cítit jistá nezkušenost, ale na druhou stranu značné ambice.

Inscenace byla nominována z 32. festivalu pražských amatérských loutkářů.

Porota: Jan Klos, Jarmila Dvorská, Vlasta Polednová, Miroslav Langášek a Štěpán Filčík

LAST MINUTE

Valderon zbožňuje tvůrčí muka. A vyhláší soutěž - minutové loutkářské hry. Obdobná výzva kolovala nedávno mezi českými dramatiky. A předtím mezi španělskými a německými.

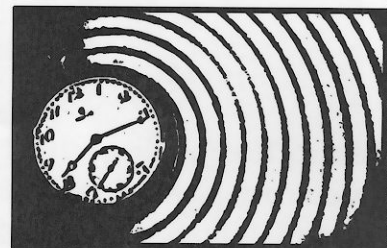
Jsou snad příležitostní dramatici chrudivější horší?!

Téma minutových loutkářských her je buď volné, nebo každý den jiné.

A to dnešní je: Etuda pro dva pivní tácky a prázdnou sklenici.

Odměna: na konci LCH. Do té doby v utajení. Hry a hříčky přijímá Valderon v redakci. Je pravděpodobné, že autory okamžitě potěší.

-Čtení na pokračování-

Vyprávění o tom, jak skřeti unesli hrobníka.

„Ve starém opatském městě v naší končině země zastával za dávných, předávných dob – tak dávno, že příběh musí být pravdivý, protože naši pradědové mu bezvýhradně věřili – spojený úřad kostelníka a hrobníka jakýsi Gabriel Grub. Z toho, že je někdo hrobníkem a ustavičně kolem sebe vidí důkazy lidské smrtelnosti, ještě nikterak nevyplývá, že by musel být mrzout a člověk zádumčivý; obstaravatelé pohřbů bývají nejveselejší lidé na světě. Gabriel Grub byl ale člověk zlý, drsný, nevrlý – rozmrzelý samotář, který neměl druhu než sebe sama a starou opletenou butelku, aby se mu právě hodila do velké hluboké kapsy v haleně – a mračil se na každý veselý obličej, s kterým se setkal, s výrazem tak prudké zloby a škodolibosti, že bylo těžko pohledět mu do očí a nepocítit přitom nevolnost nebo tíseň.

Jednou na Štědrý večer, krátce před soumrakem, si Gabriel přehodil přes rameno rýč, zažehl lucernu a zamířil na starý hřbitov; druhý den ráno měl mít připravený hrob, a protože na něho dolehla sklíčenost, napadlo ho, že by mu třeba spravilo trochu náladu, kdyby se dal do práce hned. Když tak šel svou cestou a kráčel starobylostí ulicí, viděl starožitná okna, prosvícená radostnou září planoucích ohňů, slyšel hlasitý smích a ryčný halas těch, kteří se shromáždili u krbů, vnímal rušný shon příprav na slavnostní zítřek a cítil četné vábné vůně, které s mračny par vycházely z kuchyňských oken. To všechno bylo srdci starého Gabriela Gruba jako žluč a pelyněk; a když se hloučky dětí, které vybíhaly z domů a cupkaly přes ulici, srazily dřív, než mohly zaklepat na dveře protějščího domu, s pultuctem kudrnatých malých nezbedů, kteří je obstoupili, když se hrnuly nahoru, aby strávily podvečer vánočními hrami, Gabriel se chmurně usmál, sevřel násadu rýče pevnějším hmatem a pomyslel na neštovice, spálu, záškrt, černý kašel a mnoho jiných pramenů útěchy.

V takovém blahém rozpoložení kráčel Gabriel dál a na vlídné pozdravy těch několika sousedů, které porůznu potkal, odpovídal nevrlým zabručením, až zabočil do tmavé uličky, co vedla ke hřbitovu. A Gabriel se opravdu těšil, až do té tmavé uličky dojde – protože to bylo, abychom tak řekli, krásně zasmušilé a chmurné místo, kam lidé z města zrovna rádi nechodili, leda za bílého dne a když svítilo slunce; proto ho nemálo nahněvalo, když zaslechl mladý hlas, jak rozjařeně huláká jakousi písničku o veselých vánocích právě zde na tom posvátném místě, zvaném Márníční ulička už od dob starého opatství a od časů hololebých mnichů. Jak Gabriel kráčel dál a hlas se blížil, poznal, že zpěvák je klučina, který pospíchá, aby se přidal k některému z hloučků dětí ve starobylé ulici, a který dílem proto, aby se necítil tak sám, a dílem proto, aby se připravil na večerní zábavu, vyřvává písničku z plných plic. Gabriel čekal, až k němu hoch doběhne, a pak ho zahnal do kouta a otloukl mu několikrát lucernu o hlavu jako naučení, aby trochu krotil hlas. A když chlapec pelášil pryč a držel si postiženou hlavu a zpíval teď docela jinou, Gabriel Grub se pro sebe velmi zálibně zachechtal, vešel na hřbitov a zamkl za sebou vrata.

(pokračování příště)

Charles Dickens: Kronika Pickwickova klubu (redakčně kráceno)

BULLWAHR

Spekulant odhalen!

Už v předvečer LCH byl načapán L.R., jak od časných dopoledních hodin vnucuje za skandální ceny lístky na večerní „Brum pohádku“. Proslýchá se, že když se to dozvěděla jedna z hvězd zmíněné inscenace (herečka na kytaru, vedoucí a režisérka I.F.), propadla depresi a ztratila hlas. Lud'ku, takhle tedy NE! Křičíme za Ivanku, když ona nemůže!!!

Kosa hledá médium...

Ducha Karla Pippicha (kvůli rozhovoru) se pokoušela vyvolat šéfredaktorka Valderonu už během jízdy vlakem, čímž vyvolala bázeň u cestujících nad 67 let. Odmítla připlatit jízdné za spiritistický stůl a protože se jí spojení s Pippichem nezdařilo, obvinila ostatní členy redakce, že jsou slabá média! Pak pokračovala v jídelním voze, kde se obořila na personál: „Steak je málo medium!“ Redakce se obává, že svým nekontrolovatelným chováním může šéfredaktorka ohrozit důvěryhodnost Valderonu. V případě skandálu přistoupíme k odborné konzultaci nebo k inzultaci.

Ná lámání chleba došlo při lámání

První konflikt uvnitř redakce Valderonu vyvolal spor o zalamování. Šarvátka mezi dvěma grafiky vyvrcholila dramatickým soubojem, který ovšem skončil plichtou a jedním zlomeným žebírkou. Na důkaz přátelství si oba muži zalomili palce.

Ještě spolu nespali

Zvláštní poruchou trpí Kuna a Fr z redakce Valderonu. Nadměrná produkce melatoninu v jejich mozcích způsobuje, že usínají už při krátkodobém nedostatku světla. Odposlechem soukromého rozhovoru jsme zjistili, že už se oba nemohou dočkat, až se spolu vyspí na prvním představení. Proto důsledně varujeme soubory: Nedejte jim příležitost! Žádné temné chvíle!!!

Valderon

Valderon testují na loutkách, na sobě a na vás redaktori, korektori, fotografové, grafik a PC toreador: Petra Kosová (Kosa); Petra Kunová (Kuna); František Kaska (Fr); Ondřej Müller (Ond'a) a Michal Drtina.